

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.N., s. r. o., Š.N.**, IČO: X., zastúpeného Mgr. P.N., advokátom, K.L. proti žalovanému: **O., s. r. o., P.B.**, IČO: X., zastúpenému advokátskou kanceláriou I., s. r. o., Š.B., IČO: X., **o zaplatenie 4 417,52 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 2Cb 24/2010, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 135/2011-54 zo dňa 3. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob 135/2011-54 zo dňa 3. mája 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Námestovo rozsudkom, č. k. 2Cb 24/2010-38 zo dňa 24.01.2011 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 19 500,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne, a to zo sumy 4 557,04 eur od 25.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 1 122,80 eur od 01.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 4 417,52 eur od 02.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 9 403,50 eur od 15.12.2009 do zaplatenia a zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 515,25 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4 417,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4 417,52 eur od 02.12.2009 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi

ním ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim bola uzavretá kúpna zmluva v zmysle § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobca dodal pre žalovaného stavebný materiál za dohodnutú kúpnu cenu vyúčtovanú faktúrou č. 2903391 vo výške 4 417,52 eur. Žalovaný však kúpnu cenu nezaplatil. Listom zo dňa 01.02.2010 svoj záväzok uznal a zaviazal sa ho zaplatiť do 09.03.2010, k čomu však nedošlo.

Uznesením Okresného súdu Námestovo, č. k. 2Cb 24/2010-27 zo dňa 29.10.2010 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na tomto súde pod sp. zn. 2Cb 24/2010, 2Cb 25/2010, 2Cb 26/2010 a 2Cb 28/2010, s tým, že konanie sa bude naďalej viesť pod sp. zn. 2Cb 24/2010 podľa § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) z dôvodu, že podanými žalobami si žalobca uplatňuje nárok na peňažné plnenie titulom neuhradených faktúr vystavených žalovanému za dodanie stavebného materiálu, pričom vo všetkých konaniach vystupuje spoločnosť K.N., s. r. o., Š.N., IČO: X. a ako žalovaný spoločnosť O., s. r. o., Z. (teraz P.B.), IČO: X.X.. Predmetom konania sa tak stal žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 19 500,86 eur spolu s príslušenstvom.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že žalobca ako predávajúci dodal žalovanému ako kupujúcemu tovar, ktorý žalovaný prevzal, ale kúpnu cenu zaň nezaplatil. Žalovaný vady dodaného tovaru, spočívajúce v nedodaní deklarovaného množstva, prípadne iné jeho vady, žalobcovi nikdy nereklamoval, sporné faktúry žalobcovi nikdy nevrátil a tieto žiadnym spôsobom nerozporoval, čiastočne uhradil len časť kúpnej ceny vyúčtovanej faktúrou č. 2903278. Nezaplatením kúpnej ceny tovaru v lehote jej splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania, a preto súd prvého stupňa priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Žiline uznesením, č. k. 13Cob 135/2011-54 zo dňa 03.05.2011 odvolanie žalovaného zo dňa 15.03.2011, doručené Okresnému súdu Námestovo dňa 16.03.2011, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 2Cb 24/20140-38 zo dňa 24.01.2011 odmietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd odvolanie žalovaného s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 prvá veta O. s. p. odmietol ako oneskorene podané. Uviedol, že z doručenky nachádzajúcej sa na č. l. 39 rub spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol žalovanému doručený dňa 28.02.2011. Dňom 01.03.2011 začala žalovanému plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku prvostupňového súdu. Posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania tak pripadol

na 15.03.2011. Žalovaný odvolanie zo dňa 15.03.2011 podľa záznamu telefaxu na č. 1. 40 spisu doručil súdu prvého stupňa dňa 16.03.2011 o 11:59 hod. a v súlade s § 42 ods. 1 O. s. p. originál odovzdal podľa pečiatky poštového úradu pošte na prepravu dňa 16.03.2011 (obálka č. 1. 50 spisu), t. z. po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný z dôvodu, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dovolateľ uviedol, že odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané. Pripustil, že podanie odvolania realizoval na pošte deň po uplynutí zákonnej lehoty a v ten istý deň zaslal súdu toto podanie aj faxom, avšak už o deň skôr, dňa 15.03.2011, teda v posledný deň lehoty, zaslal odvolanie prvostupňovému súdu e-mailom. Po doručení napádaného uznesenia dovolateľ preveroval e-mailové doručovanie odvolania súdu a zistil, že súdy spravidla na svojich e-mailových adresách neprijímajú podania väčšie ako 2MB. Podanie žalovaného malo veľkosť približne 3MB. Je preto zrejmé, že k nedoručeniu dvakrát zasielaného podania došlo z dôvodu na strane súdu, ktorý odvolanie neprijal. Žalovaný nemal a nemohol mať vedomosť, že takéto podania je možné fakticky vykonávať len do určitej veľkosti súboru. Konajúci súd účastníka nepoučil, že podania zasielané e-mailom možno realizovať len do veľkosti 2MB. Žalovaný v dovolaní ďalej poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III.ÚS 259/2010, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal zákonné právo podať odvolanie v posledný deň lehoty e-mailom, toto právo využil, avšak súd nedôvodne, obmedzujúc toto právo faktickým stanovením maximálnej veľkosti prijateľného podania, spôsobom, o ktorom účastník navyše ani nemohol mať vedomosť, zasiahol do jeho procesných práv, ako aj do jeho ústavných práv na súdnu ochranu. Žiada, aby dovolací súd zrušil napádané uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konania.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./, zastúpený advokátom /§ 241 ods. 1 O. s. p./, preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a zistil, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením, dovolanie by preto bolo prípustné z dôvodov uvedených v § 239 O. s. p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. V danom prípade dovolateľ namieta, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím v prípade dôvodnosti tejto námietky by bola založená prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila, odňala alebo sťažila účastníkovi konania realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov, právom chránených v konkrétnom konaní.

Odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného, s poukazom na jeho oneskorené podanie /§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p./. Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo žalovanému doručené dňa 28.02.2011. Podľa výpisu z elektronickej pošty žalovaný odoslal odvolanie súdu prvého stupňa dňa 15.03.2011, t. j. v lehote podľa § 204 ods. 1 O. s. p. a k jeho nedoručeniu došlo podľa žalovaného z dôvodu na strane súdu, ktorý neprijal podanie, presahujúce formát 2MB. Následne po obdržaní informácie, podľa ktorej podanie urobené e-mailom nebolo súdu doručené, zaslal žalovaný odvolanie súdu prvého stupňa dňa 16.03.2011 faxom, ako aj písomne.

Podľa § 42 ods. 1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní, podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli doplnené v tejto lehote, sa neprihliada.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, podanie urobené elektronickými prostriedkami spĺňa podmienku riadne urobeného podania, pričom je na účastníkovi konania, aby preukázal, že podanie bolo súdu riadne odoslané. Prípadné nedoručenie podania, urobeného elektronickými prostriedkami z dôvodov na strane súdu, nemôže ísť na ťarchu účastníka konania, a je preto potrebné, aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu, vychádzať z predpokladu, že podanie bolo urobené včas.

Keďže v konaní pred odvolacím súdom za týchto okolností došlo k vade uvedenej v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p., dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách dovolacieho konania rozhodne dovolací súd v novom rozhodnutí o veci (§ 243d O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová